

TEXT I FOTOGRAFIA
SÍLVIA CASTELLÓ DURAN*

Hola altre cop, Qsidors i Qsidores! Sempre m'ha agradat molt col·laborar amb altres sectors vinculats d'una forma o una altra al meu. Sempre he cregut que la suma és positiva, que crear sinergies és una millora d'actitud i de professionalitat, i no és que m'agradi, només, és que sé que així cada part creix i es beneficia entre uns i altres. Ja ho sabeu que a Qstura participem sovint de projectes d'altres, i que altres participen en projectes de Qstura... Aquest cop hem treballat amb l'Aula de Teatre de la Universitat de Girona, doncs hi havia un grup de persones molt creatives que ens necessitaven, els havíem de vestir per les «Lectures dramatitzades de textos de les cròniques catalanes medievals».

En primer lloc, ens traslladem a una altra època, en què els colors eren colors de la terra (algun lila hi devia haver!). Ens expliquen com es preparen les obres, i finalment es decideix que hem de confeccionar unes faldilles que seran el vestuari perfecte per a les lectures dramatitzades, amb teixits i colors naturals. Prenem mides als artistes i ens decidim a posar fil a l'agulla... (Nivell: fàcil). ▶

▶ **Material necessari:** Teixit de loneta o gavadina; un metre de goma plana de 2 centímetres; màquina de cosir; tisores; agulles; fil.

Faldilles medievals

1. El patró: En primer lloc, farem un patró de la cintura de 15 centímetres d'ample, sense pinces. Si no en sabeu, no patiu, podeu copiar el patró d'una faldilla que tingueu igual. Copieu les costures amb la peça de roba ben plana. Decidim el llarg de les faldilles segons les actrius, el patró de la part de baix és totalment recte. Tallem el teixit de la cintura.

2. Fer plecs i cosir: Per a la faldilla, agafarem la mida de vol que ens agradi més i començarem a fer els plecs, ben petits, a un extrem del teixit. El truc està en tenir en compte sempre la mateixa mida i la mateixa alçada, uns 20 centímetres. Cosirem els plecs tot fent un repunt vist. Posarem amb agulles la peça de la cintura a la faldilla, ho cosim, i també cosim del lateral la faldilla, deixant 18 centímetres per posar la cremallera invisible. Us hi animeu?

3. Vora i acabat: Farem la vora de baix i, ja per acabar, i per posar la goma, la dividirem en quatre parts, la goma i la faldilla; unirem els punts amb agulles i ho cosirem amb la màquina de cosir plana, tenint en compte d'estirar la goma a mesura que es va fent.

Aprèn més coses

- ▶ Podeu treure el patró de qualsevol peça de roba. És més fàcil quan no té drapejats ni plecs. Comenceu per patrons senzills i veureu que no és tan complicat i us permet fer moltes coses!
- ▶ Aquest truc de la cintura va molt bé, ja que ens permet que la mateixa peça per a l'obra de teatre se la posin diferents artistes i té una vida molt més llarga i profitosa!

Comparteix

- ▶ Si ho desitges, també pots compartir projectes nous o fer consultes mitjançant: silvia@qstura.cat.
- ▶ Segueix-nos el primer diumenge de cada mes al *Dominical* del *Diari de Girona*!

Propostes

- ▶ Avui us convido a visitar la pàgina de la www.udg.edu.

Espai per convidaure

A

La reurbanització de la rambla Ginjolars de Roses, dissenyada pels serveis municipals d'urbanisme, va ser una de les obres seleccionades pel jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017

TEXT **ALFONS PETIT**

L'equip de l'àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de Roses, amb l'arquitecta municipal Cristina Casas Facerias al capdavant, va dissenyar la reurbanització de la rambla Ginjolars de la localitat, en el tram comprès entre la rotonda de la Gran Via i l'avinguda de Rhode, un projecte ambiciós les obres del qual van ser adjudicades l'estiu del 2014 per 1,6 milions d'euros. Un cop executats els treballs, la intenció dels seus responsables era que aquell indret deixés d'actuar com a separació entre barris i que es convertís en un espai de convivència, amb menys presència del trànsit rodat. Al marge de l'ús quotidià que en fan els veïns de Roses, la iniciativa del consistori rosinc executada pels seus tècnics va rebre l'aval del jurat dels Premis d'Arquitectura de les Comarques de Girona 2017, que la va incloure entre les obres seleccionades en l'apartat de paisatges.

En la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels premis, Cristina Casas comença donant alguns detalls sobre la història de la riera Ginjolars i sobre l'estat de la Rambla amb el mateix nom en el moment que es decideix posar en marxa el projecte de reurbanització: «Al llarg del segle XX, la riera Ginjolars era un espai degradat i amb serveis insuficients que actuava com a separació entre barris, com a frontera, tot i la seva situació absolutament cèntrica. En una primera fase de cobriment, el cotxe s'hi convertí en el protagonista absolut». L'arquitecta responsable del projec-

te continuava explicant que la seva proposta «ha posat fi a aquesta situació i ha generat un autèntic espai de convivència ciutadana a partir d'un urbanisme integrador amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de les persones».

Cristina Casas dona seguidament alguns detalls de les mesures incloses en el projecte per afavorir la consecució d'aquell objectiu: «El pas de vehicles i l'aparcament es concentren a la part central i s'harmonitzen amb l'entorn, mentre que tot l'espai restant es destina a les relacions i a la convivència ciutadana, amb un llarg passeig que compleix una funció vertebradora amb tot el seu entorn». Igualment, apunta, «la pavimentació prioritza el pas dels vianants, els jocs de la mainada, les zones d'estada a l'ombra i la instal·lació de terrasses d'establiments. I, recordant el passat de la riera, l'aigua reapareix a la superfície a través d'algres sortidors».

A la *Rosespèdia*, el projecte de l'Ajuntament de Roses amb el suport de la Generalitat per crear a la xarxa una enciclopèdia participativa del patrimoni cultural de la localitat, s'hi explica que «la Riera Ginjolars és un dels punts que més ressalten de Roses» i s'hi donen detalls de la seva història i de la seva evolució. El text dedicat a aquest espai comenta sobre la seva situació actual que «ara, la part on hi ha més vida a la riera és la coberta, la Rambla, que va des de l'actual estació d'autobusos fins a la seva desembocadura. Només queda descoberta i visitable la part de riera amunt, des de la Sarfa fins al naixement. Travessar la riera ara és molt fàcil, ja que es pot anar d'un costat a l'altre per la part coberta i és molt corrent i poc complicat. Actualment hi ha molta vida. A la riera se cele-

bren festes o se n'utilitza algun tram per celebrar festes tradicionals, com ara els Reis. A la riera també se celebra una fira d'artesans que es pot dir que ja és habitual veure-la muntada al llarg de l'últim tram de la riera, i també a la plaça Catalunya».

Un altre element característic de la Riera Ginjolars són uns antics rentadors que van ser recuperats fa uns anys pel seu valor patrimonial i en reconeixement a les dones que els usaven. Segons la *Rosespèdia*, «a l'alçada del carrer Puig Rom es van construir safareigs en temps de la segona República (1932), destinats a les famílies més desfavorides del poble, les quals no disposaven d'un habitatge amb aigua corrent. Però el rentador també va esdevenir un punt de trobada, un espai de socialització femenina».

Fitxa tècnica

► **Projecte:** Reurbanització de la rambla Ginjolars.

► **Municipi:** Roses.

► **Autor:** Cristina Casas Facerias, arquitecta.

► **Col·laboradors:** Anna Barceló Puig, arquitecta; David Alabau, Paki Goikotxea i Vicen Serrano, equip de delineació de l'àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de Roses; Carles Carbó, ETOP de l'àrea de serveis i infraestructures; i Oscar Manuel Villa Tasende, arquitecte tècnic.

► **Contractista:** Aglomerats Girona, s.a.

► **Promotor:** Ajuntament de Roses.

► **Fotografia:** Servei Tècnic de l'Àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de Roses.